

تبلیغ ویدی و کهنسالی به تو پناه می برم، پروردگارا از عذاب جهنم و عذاب قبر به تو پناه می برم.

در وقت شام بگوید:

«أَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ...»

در وقت شام داخل شدم و کاشات نیز به شامگاه داخل شدند کاشات از آن خدا هستند و ستایش از آن خداست ...".

در وقت صبح بگوید:

«أَللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبِخُكَ وَبِكَ تَعْلَمُ وَبِكَ تَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْشُّورُ»

"خدایا به امر تو صبح کرد، و به امر تو شام کردم و به امر تو زنده می شویم و به امر تو میرم، و به سوی تو است زنده شدن".

در وقت شام بگوید:

«أَللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبِخُكَ وَبِكَ تَعْلَمُ وَبِكَ تَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصْبُرُ»

"خدایا به امر تو شام کردم و به امر تو زنده می شویم و به امر تو میرم و بازگشت بسوی توست".

وقن که فرود آمد جای را ضرر نمی رساند او را حق از آنجا کوچ کند سه مرتبه این را

«أَغُورُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّاقِمَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

"پناه می برم به کلام کامل خدا از شر آنچه آفریده است".

۶

أَذْكَارٌ بَعْدَ اذْ نَهَادَهَا ذَرْفَوْض

«أَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ ۝ ۳۴﴾ از خدا آمرزش می طلبم"

"اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَرَّكَتْ يَادُكَ الْجَلَلُ وَالْإِكْرَامُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعٌ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيٌ لِمَا تَمْتَّعْتَ وَلَا يَنْقُضُ دَعْيَةً مِنْكَ الْجَدِيرُ"

"خدایا تو سلامی و سلامتی از تو است بسیار با برکت هستی، ای صاحب بزرگی و خشنش، نیست معبودی بحق مگر الله، یگانه است، نیست شریکی برای او، و او بر هر چیز تو نهادست، اللهی باز دارنده ای از آنچه خواهی عطا فرمایی نیست و دهنده ای از آنچه خواهی منع نمایی نیست، و سود نهاد نوانگری، تو انگریش را نزد تو.

"لَا إِلَهَ إِلَّا وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا تَعْلَمُ إِلَّا إِيمَانُهُ، لَهُ الْعِظَمَةُ وَلَهُ الْقُضَىُ وَلَهُ

"الثَّقَلَاتُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُتَلَقِّيَنَّ لَهُ الدِّينُ وَلَوْلَكَ الْكَافِرُونَ،" نیست معبودی بحق مگر الله، یگانه است، نیست شریکی برای او، از آن اوست ملک واز آن اوست ستایش، و بر هر چیز تو نهادست، نیست تو نهادی (جهت دوری از گناد) و نیست قدرتی (برای پایداری بر طاعت خدا) مگر با کمل خدا نیست معبودی بحق مگر الله و غی بر سرتم بجز او را، از آن اوست نعمت و احسان و مددح نیکو. نیست معبودی بحق مگر الله، عبادگان را خالص برای خدا اینجا می دهیم هر چند کفار را خوش نیاید".

۷

"سُبْحَانَ اللَّهِ" (۳۲) "بِالْحَمْدُ لِلَّهِ" (۳۳)

"الْحَمْدُ لِلَّهِ" (۳۳) "سَتَايِش از آن خداست"

"اللَّهُ أَكْبَرُ" (۳۲) "حَدَا بِرْگ اَسْت"

صدتا کامل شد:

"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ"

"نیست معبودی بحق بخ الله، یگانه است، نیست شریکی برای او، از آن اوست ملک واز آن اوست ستایش، و او بر هر چیز تو نهادست." هر کس بعد از هر غاز آر را بگوید گاهانش آمزیده می شود گر چه همانند کفت دریا باشد.

عویندن آیه کرسی:

"۵۵﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُومُ...، سورة البقرة

کسی که آن را بعد از هر غاز بخواند مانع ورود وی به هشتم غردن است. (یعنی اگر دنیا را وداع گفت به هشتم می روی)

باک است بخ خواره بخواند علده از غاز صیب و مغرب سه مرتبه:

"﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَكْبَرُ...﴾ ﴿قُلْ أَغُورُ بِرَبِّ الْقَلْبِ...﴾ ﴿قُلْ أَغُورُ بِرَبِّ النَّاسِ...﴾"

ده بار بعد از غاز مغرب و مصیح بخواند:

"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يَعْلَمُ وَيَعْلَمُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ"

"نیست معبودی بحق بخ الله، یگانه است، نیست شریکی برای او، از آن اوست ملک واز آن اوست ستایش، زنده می کند و می مراند و او بر هر چیز تو نهادست."

۸

خداآند می فرماید:

هدیه

﴿فَاذْكُرُنِي أَذْكُرْكُ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ سورة البقرة ۱۵۷

«پس ناد کنید مرآ تا ناد کنم شما را و سپاس گوئید مرآ و ناپاسی من مکنید».

أَذْكَارُ الْهَرَبِ الْمُلْهَمِ

أَذْكَارُ الْمُسْلِمِ الْيَوْمِيَّةِ بِالْلُّغَةِ الْقَارِسِيَّةِ

أذكار صبح وشام

یک مرتبه در صبح وشام در وقت خواب: (خوانده شود از شر شیطان محفوظ می‌ماند)

«اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْحَقُّ لَا تَأْخُذْنَا سَنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عَنْهُ إِلَّا يَأْذَنُهُ بَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَتَ حَلَفُهُمْ وَلَا يَعْلَمُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يُنْسِدُهُمْ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ» سورة الفرقان ۲۵۴

«الله خداست که نیست معبدی بحق بجز وی، زنده تدبیر کننده مخلوقات است، چرت و خواب به او دست نمی‌دهد، آنچه در آسمانها و زمین از آن اوست. کیست که بتواند شفاقت نماید نزد او، مگر به اجازه او، آنچه را که مخلوقات در پیش رو دارند و آنچه را کشند پنهان شوند، کسی که وسوسه می‌کند در دهای آدمیان، خواه از جنیان باشد و خواه از آدمیان.»

پشت سر می‌گذارند می‌داند و هیچ نمی‌دانند. علم خدا مگر آنچه او بخواهد، کرسی او آسمانا و زمین را فرا گرفته، و نگهداری آسمانا و زمین بر خداوند سنجیگی نمی‌کند او بلند مرتبه بزرگ قدر است.»

هر یکی را ۳ مرتبه صبح وشام خوانده شود:

بسم الله الرحمن الرحيم

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْنَا وَإِنَّا عَنْكَ لَذِكْرٍ وَغَدَلَةٍ مَا اسْتَطَعْنَا أَغْرُبُنَا مِنْ شَرٍّ مَا مَصْنَعْتَ أَبْرُؤُنَا لَكَ بِغَمْتَنَا عَلَىٰ وَأَبْرُؤُنَا لَكَ بِذَلِيلٍ فَاقْفَرْنَا لِيٰ فَإِنَّهُ لَا يَفْرَغُ النَّذْرُ إِلَّا أَنْتَ»

«خدايانه بروزگار منی، نیست معبدی بحق مگر تو که آفریدی و من بنده توام، و من به پیمان و عده ام با تو به قدری که بتوانم پایدارم، پنهان می‌برم به تو از شر آنچه اجسام داده

و نه هیچ کس هستای اوست(۴).»

بسم الله الرحمن الرحيم

«فَلَأَغُورُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ الْفَلَقَاتِ فِي الْفَقْدِ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)»

«بگو پنهان می‌برم به بروزگار صبح، از شر هر چه آفریده است، واز شب تاریک چون تاریکی و منتشر شود، واز شر زنان افسونگر چون به جادو در گرهها بدمند، واز شر حسود چون حسد کند.»

بسم الله الرحمن الرحيم

«فَلَأَغُورُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسُوْسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (۵) مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)»

«بگو پنهان می‌جوم به بروزگار آدمیان، پادشاه ادمیان، معبد آدمیان، از شر هر وسوسه کشند پنهان شوند، کسی که وسوسه می‌کند در دهای آدمیان، خواه از جنیان باشد و خواه از آدمیان.»

کسی که بگوید و یقین داشته باشد در حال شام کرده باشد پس بمرد داخل جنت می‌گردد و همچنان در وقت صبح گفته باشد:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْنَا وَإِنَّا عَنْكَ لَذِكْرٍ وَغَدَلَةٍ مَا اسْتَطَعْنَا أَغْرُبُنَا مِنْ شَرٍّ مَا مَصْنَعْتَ أَبْرُؤُنَا لَكَ بِغَمْتَنَا عَلَىٰ وَأَبْرُؤُنَا لَكَ بِذَلِيلٍ فَاقْفَرْنَا لِيٰ فَإِنَّهُ لَا يَفْرَغُ النَّذْرُ إِلَّا أَنْتَ»

«خدايانه بروزگار منی، نیست معبدی بحق مگر تو که آفریدی و من بنده توام، و من به

پیمان و عده ام با تو به قدری که بتوانم پایدارم، پنهان می‌برم به تو از شر آنچه اجسام داده

و نه هیچ کس هستای اوست(۱) حدایقی که بیاز است(۲) نه زاده است و نه زاده شده(۳)

و نه هیچ کس هستای اوست(۴).»

ام واز نعمت بر خودم آگاهم، و به گناهم اعتراف می‌کنم، پس مرا بیامز که هر آنچه بجز تو کسی آمرزنده گاهان نیست.

صبح و شام خوانده شود:

«اللَّهُمَّ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَتَعْلِيَّةٍ أَهْمَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَغْرُبُ بَلْ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كَهْ، وَأَنْ أَقْرَفَ عَلَىٰ نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَخْرَجَ إِلَىٰ مُسْلِمٍ»

«خدايانه ای دانده خان و آشکار، وای آفرینده آشناها و زمین، وای بروزگار هر چیز و مالک آن شهادت می‌دهم به اینکه نیست معبدی بحق مگر تو، پنهان می‌برم، به تو از شر نفس و از شر شیطان و اینکه مرا به شرک بینازد واز اینکه نسبت به خود مرتكب بدی شوم و با بدی را به مسلمان نسبت دهم.»

بدی شوم و با بدی را به مسلمان نسبت دهم.

«رَضِيَتْ بِاللَّهِ رَبِّهِ، وَبِالإِسْلَامِ دِينِهِ، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ»

«احتنم به بروزگاری خدا و دیانت اسلام و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم.»

۳ بار صبح و بار شام خوانده شود:

«سَمِّنَ اللَّهُ الَّذِي لَا يَعْلُمُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْفَلِقِ»

«بنام خدایی که ضررغی رساند با نامش چیزی در زمین و نسه در آسمان، او شنوتا و داناست.»

صبح و شام قل از خواب خوانده شود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْغَفُورَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْغَفُورَ وَالْعَافِيَةَ»

«خدايانه بروزگار منی، نیست معبدی بحق مگر تو که آفریدی و من بنده توام، و من به

پیمان و عده ام با تو به قدری که بتوانم پایدارم، پنهان می‌برم به تو از شر آنچه اجسام داده

و نه هیچ کس هستای اوست(۱) حدایقی که بیاز است(۲) نه زاده است و نه زاده شده(۳)

و نه هیچ کس هستای اوست(۴).»